

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-111/2021-71

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariju Klariću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: Saša Kosiček, Zagreb, Gundulićeva 11, OIB: 22699653897, kojeg zastupa opunomoćenica Kristina Rakuša, odvjetnica u Zagrebu, Draškovićeve 72, protiv tuženica: 1. Melita Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 84748685481 i 2. Helena Davčev Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 09564581216, koje zastupa opunomoćenica Nada Cipetić, odvjetnica u Zagrebu, Lojenov prilaz 10, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 20. svibnja 2026. u nazočnosti opunomoćenice tužitelja, opunomoćenice 1. i 2. tuženice, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ustupanje nasljednog dijela 1. tuženice Melite Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 84748685481, u korist 2. tuženice Helene Davčev Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 09564581216, u odnosu na nekretnine opisane u Rješenju o nasljeđivanju posl. br. O-8792/17, UPP/OS-92/2017, kao:

- 1/10 i 9/10 dijela nekretnine upisane u zk.ul. 1686 k.o. Klanjec i to: zkč.br. 631/2, Kuća, Dvorište i Voćnjak u Suhom Dolu, pov. 268 čhv ili 964 m², (u trenutku podnošenja tužbe opisano kao 4. Vlasnički dio: 1/1 dijela iste nekretnine);
- 126. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom-etažno vlasništvo (E-126) - stan br.2 na IV. (četvrtom) katu lijevo, koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u ukupnoj površini od 51,54 čm, Srednjaci 26, s pripadajućim spremištem, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika, izgrađeno na zkč.br. 5831/2 u naravi Stambena zgrada 16-28, Srednjaci, ukupne pov. 1980 m², upisano u zk.ul. 223949, k.o. 999901, Grad Zagreb i
- 2/6 dijela nekretnine upisane u zk.ul. 110 k.o. Klanjec, u naravi zkč.br. 631/1, Dvorište-Prolaz, pov. 61 čhv ili 219 m², zkč.br. 631/9, Prolaz, pov. 46 čhv. ili 165 m² te zkč.br. 747, Dvorište kraj Vrfapca pri Sutli, pov. 22 čhv ili 79 m², gubi pravni učinak prema tužitelju Saši Kosičeku, Zagreb, Gundulićeva 11, OIB: 22699653897, u dijelu koji je potreban za namirenje tužiteljeve tražbine u ukupnom iznosu 139.678,10 EUR, od toga:
- iznos 1.173,94 EUR,

- iznos 23.975,57 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,
- iznos 14.657,70 EUR,
- iznos 19.918,92 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,
- iznos 7.616,53 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2014. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te nadalje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,
- iznos 37.069,69 EUR,
- iznos 26.705,13 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke i
- iznos 8.560,62 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 10. siječnja 2022. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2022. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. 1. tuženica Melita Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 84748685481 i 2. tuženica Helena Davčev Gostiša, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 09564581216, dužne su dopustiti tužitelju Saši Kosičeku, Zagreb, Gundulićeva 11, OIB: 22699653897, namirenje tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici u iznosu 139.678,10 EUR, od toga:

- iznos 1.173,94 EUR,

- iznos 23.975,57 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

- iznos 14.657,70 EUR,

- iznos 19.918,92 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

- iznos 7.616,53 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2014. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. srpnja 2015. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te nadalje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja

iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke,

- iznos 37.069,69 EUR,

- iznos 26.705,13 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 23. prosinca 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke i

- iznos 8.560,62 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 10. siječnja 2022. do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2022. po stopi koja je određena, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, nadalje, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, prodajom nekretnina opisanih pod toč. I. izreke ove presude.

III. Nalaže se 1. i 2. tuženicama solidarno naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu 25.789,56 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja iste godine, dok referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadom parničnih troškova preko dosuđenog iznosa, sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev 1. i 2. tuženica za naknadom parničnih troškova, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužba je predana ovome sudu e-Komunikacijom 8. siječnja 2021. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 1), u kojoj se navodi tužitelj prema 1. tuženici ima dospjele tražbine po osnovi stjecanja bez osnove u ukupnom iznosu 255.683,46 HRK s osnove glavnice, s pripadajućim zateznim kamatama i iznosa 57.386,76 HRK po osnovi troškova postupka s pripadajućim zateznim kamatama, koje tražbine su utvrđene pravomoćnim i ovršnim presudama Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/14 i posl. br. P-6941/08. Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018., a koja presuda je preinačena presudom Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/2018 od 21. rujna 2020., utvrđeno je kako je 1. tuženica dužna tužitelju isplatiti iznos 180.643,90 HRK s osnove stjecanja bez osnove sa zateznim kamatama. Slijedom potonje presude posl. br. P-5387/2014 tužiteljeva tražbina utvrđena predmetnom presudom umanjena je za iznos parničnih troškova od 38.940,00 HRK koji je ovdje tužitelj bio obavezan isplatiti ovdje 1. tuženici, za koji dio je izvršen prijeboj Izjavom o prijeboju od 16. listopada 2020., a na način da je za predmetni iznos sukladno redu uračunavanja umanjen iznos kamata obračunatih do dana Izjave o prijeboju. Tužitelj je 8. prosinca 2020. za nepodmireno dugovanje podnio Zahtjev za izravnu naplatu pred FINA-om radi naplate tražbine po predmetnoj presudi, a temeljem kojega je zaplijenjen tek neznatni dio tražbine, što je vidljivo iz Specifikacije izvršenja osnova za plaćanje. Kamate obračunate na 16. listopada 2020. iznosile su 127.209,36 HRK, a nakon izvršenog prijeboja kamate obračunate do navedenog dana umanjene su na iznos 88.269,36 HRK. Također, i preostali iznos tužiteljeve dospjele tražbine prema 1. tuženici utvrđen je presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-6941/2008 od 28. studenoga 2014., između tužitelja Aleksandra Kosičeka, Zagreb, Gundulićeva 11, OIB: 37917860134, prednika i oca tužitelja i tuženice Melite Gostiša, ovdje 1. tuženice. Naime, slijedom navedene presude 1. tuženici je naloženo isplatiti Aleksandru Kosičku iznos 150.079,12 HRK s osnove stjecanja bez osnove, te naknaditi troškove postupka u iznosu 57.386,76 HRK. Povodom 1. tuženičine žalbe Županijski sud u Zagrebu je presudom posl. br. GŽ-688/2015 od 16. veljače 2016. djelomično usvojio istu žalbu i preinačio presudu prvostupanjskog suda u odnosu na tijek kamata, a na način da je odredio da je 1. tuženica isplatiti Aleksandru Kosičku, predniku tužitelja, iznose navedene u prvostupanjskoj presudi sa zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2014. U odnosu na predmetnu tražbinu po osnovi presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-6941/2008 od 28. studenoga 2014. tužitelj zahtijeva iznos 75.039,56 HRK uvećan za zatezne kamate te za cjelokupne troškove postupka u iznosu 57.386,76 HRK. Suprug 1. tuženice Erazmo Davčev, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 51739750987, je preminuo te je 7. veljače 2018. doneseno rješenje o nasljeđivanju posl. br. O-8792/17, UPP/OS-92/2017, a koje rješenje je postalo pravomoćno 7. veljače 2018. Predmetnim rješenjem o nasljeđivanju, kao sveopći nasljednik pok. temeljem oporuke proglašena je 1. tuženica, kao supruga ostavitelja. Međutim, 1. tuženica je cjelokupni svoj nasljedni dio ustupila svojoj kćeri, ovdje 2. tuženici, iako su u trenutku ustupanja u tijeku bili parnični postupci kojima se traži isplata značajnih iznosa, a koje tražbine bile i dospjele u trenutku takvog raspolaganja. Radi se o besplatnom raspolaganju imovinom u korist krvnog srodnika u ravnoj liniji, čime su tuženice svjesno postupale na štetu tužitelja, koji je svoju tražbinu prema 1. tuženici mogao namiriti jedino prodajom nekretnina koje su predmet ustupanja, budući da 1. tuženica nema u vlasništvu nikakvih drugih nekretnina niti druge imovine veće vrijednosti, a posebice imovine koja bi bila dostatna za namirenje cjelokupne dospjele i pravomoćno utvrđene tužiteljeve tražbine. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže donijeti presudu kojom će se prihvatiti tužbeni zahtjev, kojim ustup nasljednog dijela 1. tuženice u korist 2. tuženice u odnosu na nekretnine opisane u navedenom rješenju o nasljeđivanju gubi pravni učinak prema tužitelju, u dijelu koji je potrebit za namirenje

tužiteljeve tražbine u ukupnom iznosu 401.339,58 HRK, s pobliže naznačenim iznosima i zateznim kamatama na pojedine iznose te su 1. i 2. tuženice dužne dopustiti tužitelju namirenje iste novčane tužiteljeve tražbine prodajom navedenih nekretnina, uz naknadu parničnih troškova sa zateznim kamatama.

2. Podneskom predanim 17. veljače 2026. (list 547-551) je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev, kao u izreci presude, uskladiвши ga s vještačenjem.

3. Raspravnim rješenjem od 20. svibnja 2026. (list 557) je dopuštena preinaka tužbe učinjena podneskom predanim 17. veljače 2026., premda su se 1. i 2. tuženice protivile istoj. To stoga što je tužitelj prvotno, u tužbi postavio zahtjev za namirenje tražbine u iznosu 401.339,58 HRK, dok je tek po izvedenom financijskom vještačenju utvrđena visina iste tražbine u ukupnom iznosu 139.678,10 EUR pa je stoga opravdano i dopušteno ovakvo usklađenje tužbenog zahtjeva, dakle, tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, dok je isto svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, sukladno čl. 190. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP).

4. Odgovor na tužbu je predan ovome sudu preporučanom pošiljkom 18. veljače 2021. (list 97 u svezi list 90), u kojem se navodi da tuženice osporavaju tužbeni zahtjev, zbog neispunjavanja propisanih uvjeta. Tužbeni zahtjev tužitelja paulijanske tužbe nije osnovan, jer nije ispunjen uvjet propisan čl. 66. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, zato što u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji niti jedna tražbina tužitelja nije bila dospjela. Tužiteljeva tražbina temeljem presude Općinskoga građanskoga suda u Zagrebu posl. br. P-6941/2008, koje predstavlja jedinu tražbinu u trenutku poduzimanja pobijanih radnji tuženice, nije bilo dospjelo za isplatu, jer ni tada, kao niti sada, tražbina iz presude nema potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti, koje dokazuju da je tražbina iz parnične presude dospjelo za naplatu. Navedene potvrde nisu ni mogle biti stavljene na predmetnu presudu iz razloga što je Aleksandar Kosiček, kao vjerovnik iz iste presude preminuo 18. veljače 2016., pri čemu je drugostupanjska presuda u predmetu posl. br. P-6941/2008 donesena 16. veljače 2016. pod posl. br. GŽ-688/2015 Županijskoga suda u Zagrebu, zbog čega objektivno nije mogao proteći paricijski rok za dobrovoljno ispunjenje obveze, te tužitelj ničim nije dokazao da je u navedeno vrijeme tuženica bila insolventna za podmirenje nedospjele obveze ili u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji. Valja istaknuti da istovremeno nije bilo poznato tko su vjerovnikovi nasljednici i u kojemu omjeru nasljednoga dijela. Budući da tužitelj u presudi posl. br. P-6941/2008 nije određen kao vjerovnik, u smislu čl. 32. Ovršnoga zakona, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom u ostavinskom postupku, pa stoga tužiteljeva tražbina prema 1. tuženici postaje dospjelo tek protekom paricijskoga roka od dana pravomoćnosti iste. Iz navedenoga proizlazi da u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji tužitelj nije bio vjerovnik s dospjelim tražbinama prema tuženici, a to nije bio niti njegov pravni prednik, temeljem presude posl. br. P-6941/2008, jer tražbina iz presude bez potvrde pravomoćnosti i ovršnosti nije bila dospjela. Nije na odmet spomenuti da je čl. 334. st. 2. Zakona o parničnom postupku propisano da prema strankama presuda ima učinak tek od dana kad im je dostavljena, s time da pravnomu predniku tužitelja presuda nije mogla biti dostavljena zbog činjenice smrti, o čemu je tuženica obavijestila sud podneskom 21. ožujka 2016., što se odnosi i na opunomoćenika pok. prednika tužitelja, jer punomoć prestaje smrću opunomoćitelja u smislu čl. 101. st. 1. istoga Zakona. Zbog svega navedenoga, te imajući na umu da je Općinski građanski sud u Zagrebu drugostupanjsku presudu

primio tek nakon smrti pravnoga prednika tužitelja 7. ožujka 2016., treba zaključiti da u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji tuženice, presuda posl. br. P-6941/2008 nije bila ni pravomoćna, niti nije bila ovršna, zbog čega tražbina vjerovnika iz predmetne presude, kako tadašnjega, tako i sadašnjega, nije bila dospjela u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji tuženice. Presuda Općinskoga građanskoga suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014., na koju se tužitelj poziva, nije relevantna za predmetnu paulijansku tužbu, jer tražbina iz navedene presude nije bila dospjela u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji. S obzirom na prethodno navedeno, predlaže se odbiti tužbeni zahtjev, jer u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji tuženica, niti jedna tražbina vjerovnika nije bila dospjela.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi i to uvidom u rodni list tužitelja, od 5. siječnja 2021. (list 7), pravomoćno rješenje o nasljeđivanju iza pok. Erazma Davčeva (list 8-12), zk.izvadak za zk.ul.223949 k.o. Grad Zagreb/E-126, zk.ul.110 k.o. Klanjec i zk.ul.1686 k.o. Klanjec, sve od 5. siječnja 2021. (list 13-16), presudu i rješenje ovoga suda posl.br. P-6941/2008-64 od 28. studenoga 2014. i odnosnu presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu posl.br. GŽ-688/2015-2 od 16. veljače 2016. (list 17-37), presudu ovoga suda posl.br. P-5387/2014-54 od 12. ožujka 2018. i odnosnu presudu Županijskog suda u Šibeniku posl.br. GŽ-722/2018-2 od 21. rujna 2020. (list 38-52), zahtjev za izravnu naplatu, od 8. prosinca 2020. i FINA-nu specifikaciju izvršenja osnova za plaćanje P-5387/14 (list 54-57), tužiteljev dopis upućen 20. listopada 2020. preporučenom pošiljkom uz povratnicu, uz obračun zateznih kamata od 16. listopada 2020. (list 58-75), uvjerenje nadležnog katastarskog operata, od 7. siječnja 2021. te potvrde i uvjerenje nadležnog katastra, sve od 15. siječnja 2021. (list 79-83), ispis s e-Predmet posl.br. P-6941/2008 (list 93 i 94), rješenje o nasljeđivanju iza pok. Aleksandra Kosičeka, uz potvrdu pravomoćnosti (list 102-108), procjembeni elaborat za nekretninu u Zagrebu, Srednjaci 26, od listopada 2021. (list 141-194 te 197-225), procjembeni elaborat za nekretninu u Klanjcu, od 17. studenoga 2021. (list 226-254), presudu ovoga suda posl.br. P-735/2020-108 od 10. siječnja 2021. i odnosnu presudu Županijskog suda u Zadru posl.br. GŽ-310/2022-2 od 15. ožujka 2022. (list 260-290), procjembeni elaborat za nekretninu u Zagrebu, Srednjaci 26, od 5. listopada 2021. (list 294-318), uvidom u priklopljena dva ovosudna spisa predmeta posl.br. P-6941/2008 i O-2318/21 na ročištu 23. studenoga 2022. (list 327-329), procjembeni elaborat za nekretninu u Klanjcu, Mihanovićev dol, Mihanovićeva 10, i za nekretninu u Zagrebu, Srednjaci 26, od 26. prosinca 2023. (list 370-423), zahtjeve za izravnu naplatu od 8. prosinca 2020., 25. svibnja 2021., 23. srpnja 2021. i 1. prosinca 2022. (list 459-466), FINA-ne specifikacije izvršenja osnova za plaćanja, sve od 15. srpnja 2025. (list 475-481), te uvidom u ovosudne spise predmeta posl.br. P-5637/2020, P-5387/2014 i P-6941/2008, na ročištu 20. svibnja 2026. (list 556-557), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja osobno kao stranke na ročištu 30. studenoga 2021. (list 135-137), te je izveden dokaz vještačenjem po st. sud. vještaku dipl. ing. grad. Zvonimiru Banu, koji je 18. ožujka 2024. predao pisani nalaz i mišljenje (list 346-362), te je isti 22. kolovoza 2024. dostavio pisanu dopunu nalaza i mišljenja (list 429-448), te je isto usmeno iznio, obrazložio i očitovao se na istaknute primjedbe na ročištu 20. studenoga 2024. (list 456 i 457), te je izveden dokaz financijskim vještačenjem po st. sud. vještaku Zrinku Ručeviću, koji je 22. rujna 2025. dostavio pisani nalaz i mišljenje (list 483-499), uz naknadno pribavljene isprave - FINA-ne specifikacije izvršenja osnova za plaćanja, sve od 15. srpnja 2025. (list 501-507) i 22. prosinca 2025. predao je pisanu dopunu nalaza i mišljenja (list 519-543) te je isto usmeno iznio, obrazložio na ročištu 20. svibnja 2026. (list 558).

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

Predmet spora je zahtjev za pobijanje dužnikovih pravnih radnji.
Sporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

7. Uvidom u pravomoćno rješenje o nasljeđivanju iza pok. Erazma Davčeva (list 8-12) utvrđeno je da je suprug 1. tuženice Erazmo Davčev, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 51739750987, preminuo 7. veljače 2018. te je doneseno rješenje o nasljeđivanju posl. br. O-8792/17, UPP/OS-92/2017, a koje rješenje je postalo pravomoćno 7. veljače 2018. Predmetnim rješenjem o nasljeđivanju, kao sveopći nasljednik pok. temeljem oporuke proglašena je 1. tuženica, kao supruga ostavitelja. Međutim, 1. tuženica je cjelokupni svoj nasljedni dio ustupila svojoj kćeri, ovdje 2. tuženici, iako su u trenutku ustupanja u tijeku bili parnični postupci kojima se traži isplata značajnih iznosa, a koje tražbine bile i dospjele u trenutku takvog raspolaganja.

8. Uvidom u zahtjev za izravnu naplatu, od 8. prosinca 2020. i FINA-nu specifikaciju izvršenja osnova za plaćanje P-5387/14 (list 54-57), utvrđeno je da je tužitelj 8. prosinca 2020. podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu za nepodmireno dugovanje, radi naplate tražbine po predmetnoj presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018. i odnosnoj presudi Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/18 od 21. rujna 2020., a temeljem kojega je zaplijenjen tek neznatni dio tražbine, što je vidljivo iz Specifikacije izvršenja osnova za plaćanje.

9. Uvidom u tužiteljev dopis upućen 20. listopada 2020. preporučenom pošiljkom uz povratnicu, uz obračun zateznih kamata od 16. listopada 2020. (list 58-75), utvrđeno je da se je tužitelj obratio 1. tuženici sa zahtjevom za namirenje novčane tražbine po predmetnoj presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018. i odnosnoj presudi Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/18 od 21. rujna 2020., u ukupnom iznosu 307.853,26 HRK, umanjeno za parnične troškove u iznosu 38.940,00 HRK, za koje troškove je tužitelj istaknuo prigovor prijeboja. Ujedno, zatezne kamate obračunate na 16. listopada 2020. iznosile su 127.209,36 HRK, a nakon izvršenog prijeboja kamate obračunate do navedenog dana umanjene su na iznos 88.269,36 HRK.

10. Uvidom u uvjerenje nadležnog katastarskog operata, od 7. siječnja 2021. te potvrde i uvjerenje nadležnog katastra, sve od 15. siječnja 2021. (list 79-83), utvrđeno je da 1. tuženica Melita Gostiša nije upisana u katastarski operat, dakle nije nositeljica prava na nekretninama na području Republike Hrvatske.

11. Na ročištu 23. studenoga 2022. (list 327-329) obavljen je uvid u priklopljena dva ovosudna spisa predmeta posl.br. P-6941/2008 i O-2318/21, dok je izostao priklop ovosudnog spisa predmeta P-387/14.

Uvidom u ovosudni spis predmeta posl. br. P-6941/08 utvrđeno je da je isti postupak pokrenut tužbom predanom ovome sudu 14. srpnja 2008. po tužitelju: Aleksandar Kosiček, protiv tuženice: Melita Gostiša, radi plateža najamnine u ukupnom iznosu 169.964,96 HRK sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose, u svezi 3-sobnog stana u Zagrebu, Gundulićeva 11, ukupne površine 95,96 čm, upisan u zk. uložak 2279 k.o. Grad Zagreb/E1 te naknade parničnog troška. Presudom i rješenjem ovoga suda posl. br. P-6941/08-64 od 28. studenoga 2014. naloženo je tuženici-protutužiteljici Meliti Gostiša isplatiti tužitelju-protutuženiku Aleksandru Kosičku iznos 150.079,12 HRK sa zateznim kamatama na pojedine

mjesečne iznose počev od 08. kolovoza 2005. do zaključno 7. lipnja 2008. (toč.I. izreke); odbijen je ostatak tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa 1.750,00 HRK sa zateznim kamatama (toč.II. izreke); te je odbijen protutužbeni zahtjev, kojim se nadomješta Ugovor o najmu stana sa slobodno ugovorenom najamninom (toč.III. izreke) i odbijen je protutužbeni zahtjev za utvrđenjem da je u vremenskom razdoblju u predmetnoj tužbi, između istih parničnih stranaka, postojao pravni odnos najmodavca i najmpoprma na predmetnom stanu u Zagrebu, Gundulićeva 11, I. kat lijevo (toč.IV. izreke) i riješeno je da se tužitelj-protutuženik oslobađa od plaćanja sudske pristojbe. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-688/15-2 od 16. veljače 2016. djelomično je odbijena žalba tuženice-protutužiteljice kao neosnovana i potvrđena potonja presuda u dijelu toč. I izreke, kojim je naloženo tuženici-protutužiteljici isplatiti tužitelju-protutuženiku iznos 150.079,12 HRK sa zateznim kamatama tekućim na pojedine mjesečne iznose od 28. studenoga 2014. do isplate, kao i u dijelu koji je naloženo naknaditi parnične troškove u iznosu 57.386,76 HRK sa zateznim kamatama te pod toč. III. i IV. izreke (toč.I. presude) i djelomično je usvojena žalba tuženice-protutužiteljice i preinačena navedena presuda pod toč. I. izreke u dijelu kojim je naloženo isplatiti zatezne kamate na pojedine mjesečne iznos od dospijeca do 27. studenoga 2014., u kojem dijelu je tužbeni zahtjev odbijen (toč.II. izreke presude) i riješeno je da se odbacuje žalba tuženice-protutužiteljice protiv toč.II. izreke presude, kao nedopuštena (toč.I. izreke rješenja), odbija se žalba tuženice-protutužiteljice kao neosnovana i potonje rješenje (toč.II. izreke) i odbijen je zahtjev tužitelja-protutuženika za naknadu troška sastava odgovora na žalbu (toč. III. izreke rješenja).

Uvidom u ovosudni spis predmeta posl. br. O-2318/21 utvrđeno je da je rješenjem ovoga suda posl. br. O-2318/21-3 od 30. ožujka 2021. doneseno rješenje o nasljeđivanju iza pok. Aleksandra Kosičeka, utvrđena je ostavinska imovina te je temeljem oporuke ista ostavinska imovina ostavitelja uručena Saši Kosičeku, Zagreb, Gundulićeva 11, OIB: 22699653897, sinu ostavitelja, u cijelosti.

12. Na ročištu 20. svibnja 2026. (list 556 i 557) je obavljen uvid u ovosudne spise predmeta posl. br. P-5637/2020, P-5387/2014 i P-6941/2008.

Uvidom u ovosudni spis predmeta posl br. P-5637/2020 utvrđeno je da je isti postupak pokrenut kod ovoga suda 17. studenoga 2020. tužbom tužiteljice: Mirjana Vukajlović, protiv tuženice: Molita Gostiša, ovdje 1. tuženice, zbog stjecanja bez osnove kojim se zahtijeva izgubljena najamnina u iznosu 84.118,16 HRK sa zateznim kamatama odnosno mjesečni iznos 6.008,44 HRK počev od studenoga 2015. do prosinca 2016., u kojem postupku je nakon izvedenog vještačenja konačno postavljen tužbeni zahtjev u iznosu 12.905,74 EUR sa zateznim kamatama i zaključena glavna rasprava 28. travnja 2026. te zakazano ročište za objavu presude za 11. lipnja 2026.

Uvidom u priklopljeni ovosudni spis predmeta posl. br. P-5387/2014 utvrđeno je da je isti postupak pokrenut kod ovoga suda 20. kolovoza 2014. po tužbi zbog stjecanja bez osnove tužitelja: Saša Kosiček, ovdje tužitelj, protiv tuženice: Melita Gostiša, zbog izgubljene najamnine u ukupnom iznosu 796.297,50 HRK sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose za razdoblje veljača 2011. - prosinac 2016. te da je presudom posl.br. P-5387/2014-54 od 12. ožujka 2018. u cijelosti prihvaćen tužbeni zahtjev odnosno naloženo tuženici isplatiti tužitelju iznos 417.553,87 HRK sa zateznim kamatama (toč. I. izreke); naloženo je tuženici naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu 152.087,00 HRK sa zateznim kamatama od 12. ožujka 2018. (toč. II. izreke) i odbijen je tuženičin zahtjev za naknadu parničnih troškova u cijelosti. Presudom Županijskog suda u Šibeniku posl.br. GŽ-722/2018-2 od 21. rujna 2020. djelomično je odbijena tuženičina žalba i potvrđena djelomično potonja prvostupanjska presuda u

iznosu 180.643,90 HRK sa zateznim kamatama (toč. I. izreke); djelomično je usvojena tuženičina žalba u preostalom dijelu za iznos 236.910,00 HRK sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose za razdoblje veljača – 16. lipnja 2011. te od 1. siječnja 2014. nadalje (toč. II. izreke) i naloženo je tužitelju naknaditi tuženici parnične troškove u iznosu 38.940,00 HRK (toč. III. izreke).

Uvidom u ovosudni spis predmeta posl. br. P-6941/2008 utvrđeno je da je isti postupak pokrenut kod ovoga suda tužbom od 14. srpnja 2008. tužitelja: Aleksandar Kosiček, protiv tuženice: Melita Gostiša, radi plateža najamnine. Presudom i rješenjem ovoga suda posl.br. P-6941/2008-64 od 28. studenoga 2014. djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev u iznosu 150.079,12 HRK sa zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose za razdoblje kolovoz 2005.-lipanj 2008. (toč. I. izreke); odbijen je ostatak tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa 1.750,00 HRK sa zateznim kamatama (toč. II. izreke); odbijen je protutužbeni zahtjev za nadomještanje ugovora o najmu stana sa slobodno ugovorenom najamninom i za utvrđenjem da je u vremenskom razdoblju postavljen tužbom u istom predmetu posl.br. P-6941/2008 postojao pravni odnos najmodavca i najmoprimca na stanu u Zagrebu, Gundulićeva 11, I. kat lijevo (toč. III. i IV. izreke) i ujedno je oslobođen tužitelj-protutuženik plaćanja sudskih pristojbi. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl.br. GŽ-688/2015-2 od 16. veljače 2016. djelomično je odbijena žalba tuženice-protutužiteljice i potvrđena potonja prvostupanjska presuda u iznosu 150.079,12 HRK sa zateznim kamatama od 28. studenoga 2014., kao i naknada parničnih troškova u iznosu 57.386,76 HRK sa zateznim kamatama, kao i pod toč. III. i IV. izreke (toč. I. izreke); djelomično je usvojena žalba tuženice-protutužiteljice i preinačena navedena prvostupanjska presuda pod toč. I. izreke u dijelu kojim je na dosuđeni iznos 150.079,12 HRK naloženo isplatiti zatezne kamate tekuće od dospelja svakog pojedinog mjesečnog iznosa do 27. studenoga 2014. te je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen (toč. II. izreke) i riješeno je da se odbacuje žalba tuženice-protutužiteljice protiv toč. II. izreke prvostupanjske presude, kao nedopuštena (toč. I. izreke); odbijena je žalba tuženice-protutužiteljice kao neosnovano i potvrđeno potonje rješenje od 28. studenoga 2014. (toč. II. izreke); odbijen je zahtjev tužitelja-protutuženika za naknadu troška sastava odgovora na žalbu (toč. III. izreke), te je ista dostavljena tužitelju 5. svibnja 2021. i tuženici 29. ožujka 2016.

13. Na temelju iskaza tužitelja, saslušanog osobno kao stranke na ročištu 30. studenoga 2021. (list 135-137), koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiv, jer o odlučnim činjenicama ima neposredna saznanja, a koja je iskazom u cijelosti ostala kod navoda iz tužbe te svih tužiteljevih navoda istaknutih tijekom postupka, te je iste navode dopunio i pojasnio, utvrđeno je, u bitnom, da je 1. tuženica je sa svojim ocem Milošem Gostišom stanovala u stanu u Zagrebu, Gundulićeva 11/I. kat lijevo. Isti stan je površine 100 čm. Inače predmetni stan je u višestambenoj zgradi, koja je bila nacionalizirana tužiteljevom ocu Aleksandru Kosičeku te je tužiteljov otac imao pravo zadržati dva stana za svoje vlastite potrebe, dok je jedan od ta dva stana bio upravo stan u kojem je bespravno stanovala 1. tuženica. Zbog toga su ustali tužbama radi naknade štete protiv ovdje 1. tuženice te su u tri parnice uspjeli sa svojim zahtjevom za naknadu štete po osnovi bespravnog korištenja predmetnog stana od strane 1. tuženice i to u razdoblju od 2005. do 2017. g., kada je 1. tuženica iselila iz predmetnog stana. 1. tuženica je vrlo dobrog imovnog stanja. Naime, 1. tuženica je imala u vlasništvu nekretninu kod okretišta na Črnomercu, koju je prodala tijekom 2003. godine i za koju je ostvarila cijenu od 800.000,00 EUR, zatim je 1. tuženica imala u vlasništvu staru kuću u Klanjcu i pored nje novu kuću u Klanjcu (Zagorje) te je ujedno nasljedstvom od svoga supruga trebala steći i stan površine 52 čm u Zagrebu, Srednjaci, u zgradi koja je izgrađena 1964. godine. 1.

tuženica je raspolagala svojom imovinom kada je uvidjela da ima dug prema tužitelju, kao vjerovniku u iznosu 900.000,00 HRK te je tada ponudila tužitelju za podmirenje iste tražbine navedeni stan na Srednjacima. 1. tuženica je raspolagala svojom imovinom na način da je svojoj kćeri, ovdje 2. tuženici, darovala novu kuću u Klanjcu te je ujedno, tužitelj ne zna na koji način, prebacila vlasništvo glede stare kuće u Klanjcu, također na svoju kćer, ovdje 2. tuženicu, te se ujedno 1. tuženica prihvatila i ustupila nasljedstvo iza svojega supruga ovdje 2. tuženici i to glede navedenog stana na Srednjacima. Osim toga, 1. tuženica je sa svojeg računa u Zagrebačkoj banci d.d, Zagreb, povukla, dakle podigla novčani iznos 260.000,00 EUR. Zbog navedenih postupanja 1. tuženice, tužitelj nije bio u mogućnosti naplatiti se od 1. tuženice glede navedene tražbine. Naime, pokušao se je naplatiti s novčanih sredstava 1. tužene položene kod poslovnih banaka, no 1. tuženica je povukla sva raspoloživa novčana sredstva pa je stoga uspio nešto vrlo neznatno naplatiti. Navedene dvije nekretnine u Klanjcu, koje su u rješenju o nasljeđivanju opisane kao nekretnine u Suhom Dolcu, Vrapca pri Sutli, bile upisane u vlasništvu ovdje 1. tuženice, a par godina prije smrti Erazma Dapčeva je preneseno vlasništvo glede iste dvije nekretnine na Erazma Dapčeva, a po smrti istoga naslijedile su ga ovdje 1. i 2. tuženice, odnosno 1. tuženica je ustupila svoj dio u korist 2. tuženice. U trenutku kada se je tužitelj htio naplatiti po navedene tri presude, tužitelj je istražio kojom imovinom raspolaže 1. tuženica te je uvidio da je 1. tuženica raspolagala istim gore navedenom imovinom, sve iz razloga kako bi izbjegla naplatu navedene tražbine. Gore navedeni iznos 900.000,00 HRK obuhvaća glavnicu i pripadajuće zatezne kamate. Tužitelj ne zna kada i je li uopće bila koja od navedene tri parnične presude pravomoćna. Tužitelj je uspio pribaviti kupoprodajni ugovor glede prethodno opisane nekretnine na Črnomercu, iz kojeg proizlazi da je navedena nekretnina prodana za 800.000,00 EUR, dok je 1. tuženici pripao dio kupoprodajne cijene u iznosu 260.000,00 EUR. Tužitelj ne zna je li 1. tuženica podigla sa svojeg računa u Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, navedeni iznos 260.000,00 EUR upravo u vrijeme kada se je tužitelj mogao naplatiti temeljem navedene tri parnične presude. U trenutku kada je tužitelj imao mogućnost naplatiti se temeljem pravomoćnih i ovršnih navedenih parničnih presuda tada 1. tuženica nije imala nikakve raspoložive imovine od koje bih se tužitelj mogao naplatiti. Osim gore opisane imovine koja je bila od strane 1. tuženice, tužitelj nema nikakvih drugih saznanja za neku drugu imovinu ovdje 1. tuženice.

14. Na temelju pisanog nalaza i mišljenja st. sud. vještaka dipl. ing. grad. Zvonimira Bana, predanog 18. ožujka 2024. (list 346-362), utvrđeno je da isti vještak, u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, a na temelju postavljene zadaće, mišljenja:

Rekapitulacija procjena vrijednosti nekretnina:

1. Zk.č.br. 631/2, zk.ul. 1686 k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 134, k.o. Klanjec (objekt) - 36.800,00 EUR;
 2. Zk.č.br. 631/1, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 135., K.o. Klanjec (zemljište) - 974,00 EUR;
 3. zk.č.br. 631/9, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 140, K.o. Klanjec (zemljište) - 218,00 EUR;
 4. Zk.č.br. 747, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 785, K.o. Klanjec (zemljište) - 420,00 EUR i
 5. Podul. 13027/zk. ul. 23104, KPU Grad Zagreb (E-126), izgrađeno na k.č.br. 5831/2, zk.ul. 223949 k.o. Grad Zagreb (stan) - 103.000,00 EUR.
- Zaključno, sveukupna vrijednost nekretnina iznosi 141.412,00 EUR.

15. Na temelju pisane dopune nalaza i mišljenja st. sud. vještaka dipl. ing. grad. Zvonimira Bana, predane 22. kolovoza 2024. (list 428-447), utvrđeno je da isti vještak,

u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, a na temelju postavljene zadaće, očitujući se na istaknute primjedbe, mišljenja:

Rekapitulacija procjena vrijednosti nekretnina:

1. Zk.č.br. 631/2, zk.ul. 1686 k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 134, k.o. Klanjec (objekt) - 33.300,00 EUR;
2. Zk.č.br. 631/1, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 135., K.o. Klanjec (zemljište) - 542,00 EUR;
3. Zk.č.br. 631/9, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 140, K.o. Klanjec (zemljište) - 120,00 EUR;
4. Zk.č.br. 747, k.o. Klanjec, odgovara k.č.br. 785, K.o. Klanjec (zemljište) - 205,00 EUR i
5. Podul. 13027/zk. ul. 23104 KPU Grad Zagreb (E-126), izgrađeno na k.č.br. 5831/2, zk.ul. 223949 k.o. Grad Zagreb (stan) - 108.000,00 EUR

Zaključno, sveukupna vrijednost nekretnina iznosi 142.167,00 EUR.

16. Na ročištu 20. studenoga 2024. je navedeni graditeljski vještak dipl. ing. grad. Zvonimir Ban isto usmeno iznio, obrazložio i očitovao se na istaknute primjedbe, koji je iskazom u cijelosti ostao kod navoda iz prethodno danog pisane nalaza i mišljenja, kao i dopuna istog, te je ujedno, u bitnom, naveo očitujući se na 1. i 2. tuženičine primjedbe glede ukazane razlike u procijenjenoj tržišnoj vrijednosti nekretnina da je vještak napravio svoju procjenu temeljem odlučnih činjenica, elaborata od 26. prosinca 2023., s time da je umanjena vrijednost za iznos 8.000,00 EUR na ime protupotresne obnove procijenjene od strane Mile Novakovića, gdje se u elaboratu navodi da je to samo procjena te da je potrebno dovesti statičara da provjeri stvarno stanje štete od potresa. U istom navedenom elaboratu od Mile Novakovića stoji da sam objekt u ovom stanju nije za tržišnu prodaju. Potrebno je navesti da je elaborat izrađen 26. prosinca 2023., no, predmetni vještak nije izlazio na teren te nije snimio stvarno stanje, već je uzeo odlučnu činjenicu od 17. studenoga 2021. Vještak smatra da je navedeni vještak trebao izaći na mjesto prijedora te utvrditi stvarno stanje, s obzirom na činjenicu da nije izvršena protupotresna obnova te su za očekivati bila daljnja oštećenja na objektu. Zaključno, vještak je razmotrio nalaz i mišljenje vještaka Mile Novakovića je u izradi svojeg nalaza i mišljenja koristio sve odlučne činjenice koje je utvrdio vještak Mile Novaković, iste ocijenio, ali sve odlučne činjenice je isti vještak prihvatio u svojem nalazu i mišljenju, s obzirom da nije bio na mjestu prijedora. Vještak Mile Novaković nije obavio očevid, dakle nije izišao na mjesto prijedora, jer isto ne navodi u nalazu i mišljenju. Do razlike u procjeni tržišne vrijednosti između nalaza i mišljenja koji je izradio vještak Zvonimir Ban te nalaza i mišljenja vještaka Mile Novakovića, je došlo zbog: Došlo je do pogreške u elaboratu gdje je krivo uračunata vrijednost ostatka održivog vijeka koristi (OOVK), Uzeta je vrijednost građevnog zemljišta koji je predložio vještak Mile Novaković, Od 8.000,00 EUR procijenjene vrijednosti od protupotresnog oštećenja ispravljena je vrijednost zbog protoka vremena (1. nalaz i mišljenje vještaka Mile Novakovića je od 17. studenoga 2021., a 2. od 26. prosinca 2023. u kojem se nalazi procijenjena vrijednost u iznosu 8.000,00 EUR radi protupotresne obnove), dok je nalaz i mišljenje vještaka Zvonimira Bana uslijedio u kasnijem razdoblju pa je stoga i razlika u vrijednosti, poglavito baznih cijena nekretnina izraženo po kvartalima godine po Državnom zavodu za statistiku. Prijedlog vještaka Mile Novakovića je da statičar izađe na sam objekt i napravi troškovnik protupotresne obnove, s kojim prijedlogom je suglasan i vještak Zvonimir Ban.

17. Navedeni pisani nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dipl. ing. grad. Zvonimira Bana, te pisana dopuna istoga, kao i njegovo usmeno izlaganje i obrazloženje, kojim se očitovao na sve istaknute primjedbe i odgovorio na sve upite,

prihvaćeni su u cijelosti, ocijenivši iste sveobuhvatnim, uvjerljivim, stručnim i objektivnim, temeljenim na priloženim ispravama, kao i dugogodišnjem iskustvu vještačenja u brojnim sudskim postupcima, dok su razjašnjene i otklonjene sve primjedbe i upiti, odnosno nije se ukazala osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja niti bilo kakvi drugi nedostaci glede istog, a koji bi opravdavali potrebu za određivanjem novog vještačenja.

18. Na temelju pisanog nalaza i mišljenja financijskog vještaka Zrinka Ručevića, predanog 22. rujna 2025. (list 483-499), uz naknadno pribavljene isprave - FINA-ne specifikacije izvršenja osnova za plaćanja, sve od 15. srpnja 2025. (list 501-507), utvrđeno je da isti vještak, u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, a na temelju postavljene zadaće, mišljenja:

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018., a koja presuda je preinačena presudom Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/2018 od 21. rujna 2020., visina tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na ime glavnog duga iznosi ukupno 180.643,90 HRK / 23.975,45 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa), sa zateznim kamatama, dok su pojedini iznosi iskazani u nalazu (Tabela 1),

a na ime parničnih troškova na dan posljednje uplate 14. srpnja 2025. visina preostale tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici iznosi ukupno 13.332,25 HRK / 1.769,49 EUR, a sastojalo se od dospjelog nepodmirenog glavnog duga (parničnih troškova);

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-6941/2008 od 28. studenoga 2014., a koja presuda je preinačena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-688/2015 od 16. veljače 2016., visina tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na ime glavnog duga iznosi ukupno 150.079,12 HRK / 19.918,92 EUR, sa zateznim kamatama tekućim na pojedine dijelove tog iznosa od 28. studenoga 2014. do isplate, a na ime troškova parničnog postupka iznosi ukupno 57.386,76 HRK / 7.616,53 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2014. do isplate;

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-735/2020 od 10. siječnja 2021., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zadru posl. br. GŽ-310/2022 od 15. ožujka 2022., visina tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na ime glavnog duga iznosi ukupno 201.209,78 HRK / 26.705,18 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa) s pripadajućim zateznim kamatama, dok su pojedini iznosi iskazani u nalazu (Tabela 1),

a na ime parničnih troškova tužiteljeva tražbina prema 1. tuženici iznosi 64.500,00 HRK / 8.560,62 EUR, s pripadajućim zateznim kamatama od 10. siječnja 2022. do isplate.

19. Na temelju pisane dopune nalaza i mišljenja financijskog vještaka Zrinka Ručevića, predanog 22. prosinca 2025. (list 519-543), utvrđeno je da isti vještak, u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, a na temelju postavljene zadaće, kao očitovanje na istaknute primjedbe, mišljenja:

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018., a koja presuda je preinačena presudom Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/2018 od 21. rujna 2020., visina preostale tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na dan izrade nalaza i mišljenja (22. prosinca 2025.) iznosi ukupno 25.149,51 EUR, a sastoji se od 1.173,94 EUR zateznih kamata i 23.975,57 EUR glavnog duga;

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-6941/2008 od 28. studenog 2014., a koja presuda je preinačena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-688/2015 od 16. veljače 2016., visina preostale tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na dan izrade nalaza i mišljenja (22. prosinca 2025.) iznosi ukupno

34.576,62 EUR, a sastoji se od 14.657,70 EUR zateznih kamata i 19.918,92 EUR glavnog duga.

Troškovi parničnog postupka koje je 1. tuženica dužna naknaditi tužitelju iznose ukupno 57.386,76 HRK / 7.616,53 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 28. studenoga 2014. do isplate;

- po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-735/2020 od 10. siječnja 2021., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zadru posl. br. GŽ-310/2022 od 15. ožujka 2022., visina preostale tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici na dan izrade nalaza i mišljenja (22. prosinca 2025.) iznosi ukupno 63.774,82 EUR, a sastoji se od 37.069,69 EUR zateznih kamata i 26.705,13 EUR glavnog duga.

Troškovi parničnog postupka koje je 1. tuženica dužna naknaditi tužitelju iznose 64.500,00 HRK / 8.560,62 EUR), s pripadajućim zateznim kamatama od 10. siječnja 2022. do isplate.

20. Na ročištu 20. svibnja 2026. je navedeni financijski vještak Zrinko Ručević isto usmeno iznio, obrazložio i očitovao se na istaknute primjedbe, koji je iskazom u cijelosti ostao kod navoda iz prethodno danog pisane nalaza i mišljenja, kao i dopune istog, te je ujedno naveo, u bitnom, da je u tužbi naznačen iznos tražbine 401.339,58 HRK koji iznos se sastoji od 88.269,36 HRK preostalog nakon izvršenog prijeboja, a što se odnosilo na dospjele nepodmirene zatezne kamate, zatim na iznos od 132.426,32 HRK sa zateznim kamatama od 28. studenoga 2014. do isplate te na iznos 180.643,90 HRK sa zateznim kamatama za razdoblje od 17. listopada 2020. do isplate. Navedeni iznosi odnosili su se na presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu donesene u predmetima posl. br. P-5387/14 i P-6941/08. U danom nalazu i mišljenju je isti vještak obuhvatio tražbine u obje navedene pravomoćne presude, te je uračunao obavljene uplate prema ispravama o istim uplatama, pri čemu je posljednja zabilježena uplata s 14. srpnja 2025. U tom smislu, suštinska razlika između vještakovog izračuna i onoga što se u predmetnoj tužbi od 7. siječnja 2021. zahtijevalo je u tome što je od dana tužbe do dana izrade nalaza i mišljenja, bilo uplata po osnovi predmetnih tužiteljevih tražbina pa je vještak izračune sačinio uzimajući u obzir sve te uplate, no, u biti se radi o jednim te istim tražbinama tužitelja osim u dijelu tražbina po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-735/2020 od 10. siječnja 2021. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zadru posl. br. GŽ-310/2022 od 15. ožujka 2022., a koje presude nisu mogle biti obuhvaćene početnim tužbenim zahtjevom, jer u vrijeme podnošenja tužbe nisu niti postajale.

21. Navedeni pisani nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Zrinka Ručevića, te pisanu dopunu istoga, kao i njegovo usmeno izlaganje i obrazloženje, kojim se očitovao na sve istaknute primjedbe i odgovorio na sve upite, prihvaćeni su u cijelosti, ocijenivši iste sveobuhvatnim, uvjerljivim, stručnim i objektivnim, temeljenim na priloženim ispravama, kao i dugogodišnjem iskustvu vještačenja u brojnim sudskim postupcima, dok su razjašnjene i otklonjene sve primjedbe i upiti, odnosno nije se ukazala osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja niti bilo kakvi drugi nedostaci glede istog, a koji bi opravdavali potrebu za određivanjem novog vještačenja.

22. Dovodeći u svezu ovako izvedene dokaze, odnosno iskaz tužitelja, koji se u cijelosti prihvaća kao neposredno uvjerljiv, s ostalim suglasnim (pisanim) dokazima, poglavito graditeljskim i financijskim vještačenjem, utvrđeno je istinitost činjeničnih navoda tužbe, odnosno utvrđene se odlučne činjenice i to da je tužitelj, kao ovrhovoditelj, 8. prosinca 2020. podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu, protiv 1. tuženice Melite Gostiša, kao ovršenice, radi naplate tražbine po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018. i odnosnoj

presudi Županijskog suda u Šibeniku posl. br. GŽ-722/18 od 21. rujna 2020., dakle koja prvostupanjska presuda, kao ovršna isprava, je pravomoćna 28. rujna 2020. i ovršna 16. studenoga 2020., a temeljem koje je zaplijenjen tek neznatni dio tražbine, jer 1. tuženica nema u vlasništvu nikakvih drugih nekretnina niti druge imovine veće vrijednosti, a posebice imovine koja bi bila dostatna za namirenje cjelokupne dospjele i pravomoćno utvrđene tužiteljeve tražbine. Naime, suprug 1. tuženice Erazmo Davčev, Zagreb, Srednjaci 26, OIB: 51739750987, je preminuo 7. veljače 2018. te je doneseno rješenje o nasljeđivanju posl. br. O-8792/17, UPP/OS-92/2017, a koje rješenje je postalo pravomoćno 7. veljače 2018., kojim predmetnim rješenjem o nasljeđivanju, kao sveopći nasljednik pok. temeljem oporuke proglašena je 1. tuženica, kao supruga ostavitelja, međutim, 1. tuženica je cjelokupni svoj nasljedni dio ustupila svojoj kćeri, ovdje 2. tuženici, iako su u trenutku ustupanja u tijeku bili parnični postupci kojima se traži isplata značajnih iznosa, a koje tražbine bile i dospjele u trenutku takvog raspolaganja. Stoga, 1. tuženica je ustupila nasljedni dio u korist svoje kćeri, ovdje 2. tuženice, dakle besplatnim raspolaganju imovinom, poglavito nekretninama u Zagrebu i Klanjcu, u korist krvnog srodnika u ravnoj liniji, čime su 1. i 2. tuženice onemogućile tužitelja kao vjerovnika u namirenju predmetnih tražbina, čime su tuženice svjesno postupale na štetu tužitelja, koji je svoju tražbinu prema 1. tuženici mogao namiriti jedino prodajom nekretnina koje su predmet ustupanja, budući da 1. tuženica nema u vlasništvu nikakvih drugih nekretnina niti druge imovine veće vrijednosti, a posebice imovine koja bi bila dostatna za namirenje cjelokupne dospjele i pravomoćno utvrđenih tužiteljevih tražbina. Na temelju graditeljskog vještačenja utvrđena je sveukupna vrijednost ustupljenih svih pet nekretnina (4 u Klanjcu i 1 u Zagrebu) u iznosu 142.167,00 EUR. Naposljetku, financijskim vještačenjem je utvrđena tužiteljev tražbina u ukupnom iznosu 139.678,10 EUR, kao zbroj osam tražbina i to u iznosu 1.173,94 EUR, 23.975,57 EUR, 14.657,70 EUR, 19.918,92 EUR, 7.616,53 EUR, 37.069,69 EUR, 26.705,13 EUR i 8.560,62 EUR, kako i daljnji tijek zateznih kamata na pojedine od navedenih iznosa glavninih tražbina, dakle bez daljnjih zateznih kamata na uglavničene zatezne kamate, dakle iskazane u apsolutno iznosu na dan izrade dopune nalaza i mišljenja 22. prosinca 2025.

23. Mjerodavno pravo za rješenje spornog odnosa su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje: ZOO). Tako je odredbom čl. 66. istoga Zakona propisano je da svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu, i bez obzira kad je nastala, može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika (st. 1.) te da se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako uslijed njezina izvršenja dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine (st. 2.). Nadalje, odredbom čl. 67. ZOO-a je propisano da se naplatno raspolaganje može pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim vjerovnicima i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju je korist pravna radnja poduzeta to bilo poznato ili moglo biti poznato (st. 1.); Ako je treća osoba dužnikov bračni drug, ili krvni srodnik u ravnoj liniji, ili u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, ili po tazbini do istog stupnja, smatra se da joj je bilo poznato da dužnik poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, osim ako dokaže suprotno (st. 2.); Kod besplatnih raspolaganja i s njima izjednačenih pravnih radnji smatra se da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, i za pobijanje tih radnji ne zahtijeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato (st. 3.). Naposljetku, odredbom čl. 70. ZOO-a propisano je da ako sud usvoji tužbeni zahtjev, pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo koliko je potrebno za namirenje njegovih tražbina.

Ujedno, čl. 130. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine, br. 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15. i 14/19.) je uređeno odricanje od nasljedstva pa je tako određeno da se nasljednik može odreći nasljedstva javno ovjеровljenom izjavom ili izjavom danom na zapisnik kod suda do donošenja prvostupanjske odluke (st. 1.); Ovo odricanje vrijedi i za potomke onoga koji se odrekao, ako odricatelj nije izričito izjavio da se odriče samo u svoje ime (st. 2.); Ako su odricateljevi potomci malodobni, za ovo odricanje nije potrebno odobrenje tijela nadležnog za poslove skrbništva (st. 3.); Za nasljednika koji se odrekao u svoje ime smatra se kao da nikad nije bio nasljednik (st. 4.); Ako se odreknu nasljedstva svi nasljednici koji pripadaju najbližem nasljednom redu u času smrti ostavitelja, na nasljedstvo se pozivaju nasljednici sljedećega nasljednog reda. Za slučaj da se nasljedstva odreknu ostali nasljednici prvoga nasljednog reda bračni drug ostaje u prvom nasljednom redu (st. 5.). Nadalje, glede ustupanje nasljednog dijela prije diobe je čl. 145. ZN-a određeno da svaki nasljednik može prije diobe prenijeti svoj nasljedni dio, potpuno ili djelomično, samo na sunasljednika (st. 1.); Ugovor o prijenosu nasljednog dijela valjan je samo ako je sastavljen u pisanom obliku i: ovjeren od suca nadležnog suda, ili sastavljen u obliku javnobilježničkog akta, ili potvrđen (solemniziran) po javnom bilježniku (st. 2.); Ovlaštene osobe iz st. 2. ovoga članka dužne su pročitati ugovor i upozoriti ugovornike na posljedice ugovora (st. 3.); Ugovor nasljednika s osobom koja nije nasljednik o ustupanju nasljednog dijela samo obvezuje nasljednika da po izvršenoj diobi preda svoj dio suugovorniku; njime suugovornik ne dobiva do diobe nikakvo drugo pravo (st. 4.).

24. Dakle, djelovanje tužbe sastoji se u tome što pravna radnja nema učinak samo prema tužitelju-vjеровniku, a ne i prema dužniku u odnosu na treću osobu i to samo toliko koliko je potrebno za ispunjenje vjеровnikove tražbine iz imovine treće osobe.

Opće pretpostavke koje se sve komulativno moraju ispuniti za pobijanje dužnikovih pravnih radnji prema odredbi čl. 66. ZOO-a su: dospelost tražbine za isplatu, insolventnost dužnika, dužnikova pravna radnja i postojanje oštećenja vjеровnika, s time da pobijanje omogućuje vjеровnikovo namirenje.

25. Tužiteljeva tražbina prema 1. tuženici nije u zastari. Naime, sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom presudom, kao u ovom slučaju, zastarijevaju za deset godina (čl. 233. st. 1. ZOO-a). Ujedno, tužitelj je protiv 1. tuženice pokrenuo postupak izravne naplate, kako to proizlazi iz zahtjeva za izravnu naplatu predan Financijskoj agenciji 8. prosinca 2020., kojim postupkom je prekinuta zastara, u smislu čl. 240. ZOO-a. Ujedno, predmetna tužba je podnesena u propisanom roku, budući da je predmetna tužba za pobijanje podnesena 7. siječnja 2021., dok je 1. tuženica izjavu o ustupu svojeg nasljednog dijela u korist 2. tuženice iza pok. Erazma Davčeva dale tijekom ostavinskog postupka koji je pravomoćno dovršen 7. veljače 2018. (list 8-12), dakle tužitelj je predmetnom tužbom ustao unutar roka propisanog čl. 71. ZOO-a koji određuje da se tužba za pobijanje može podnijeti u roku od jedne godine za raspolaganje iz čl. 67. st. 1. ZOO-a, a za ostale slučajeve u roku od tri godine (st. 1.) dok se rok računa od dana kad je poduzeta pravna radnja koja se pobija, odnosno od dana kad je trebalo poduzeti propuštenu radnju (st. 2.).

26. Slijedom navedenog, na temelju ovako izvedenih dokaz utvrđeno je da je 1. tuženica platežno nesposobna odnosno nije sposobna platiti dospjele dugove (insolventna), budući da 1. tuženica nema u vlasništvu nikakvih drugih nekretnina niti druge imovine veće vrijednosti, a posebice imovine koja bi bila dostatna za namirenje cjelokupne dospjele i pravomoćno utvrđene tužiteljeve tražbine, osim 5 nekretnina (4 u Klanjcu i 1 u Zagrebu), koje je ustupila svojoj kćeri, ovdje 2. tuženici, budući da 1.

tuženica na svoje ime nema upisano pravo vlasništva niti posjed ni na jednoj nekretnini na području Republike Hrvatske, niti isti ima u vlasništvu bilo kakvu drugu vrijedniju pokretninu, iz čije bi se vrijednosti tužitelj mogao naplatiti. Nadalje, utvrđeno je da je ovdje tužitelj, kao ovrhovoditelj, podnio 8. prosinca 2020. FINA-i zahtjev za izravnu naplatu, protiv ovdje 1. tuženice, kao ovršenice, radi naplate novčane tražbine, na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-5387/2014 od 12. ožujka 2018., dok iz FINA-ne specifikacije proizlazi namirene tek neznatnog dijela tražbine. Stoga, utvrđeno je da je 1. tuženica platežno nesposobna (nesolventna), prezadužena, nema nikakve vrijednije imovine, tj. niti nekretnine, niti pokretnine, iz čije bi se vrijednosti tužitelj mogao naplatiti, a navedeno tuženice niti ne osporavaju tijekom postupka.

27. Budući da je na temelju gore izvedenih dokaza utvrđeno da je 1. tuženica upoznata s postojanjem duga prema tužitelju, no, da je unatoč tome, 1. tuženica raspolagala navedenim nasljednim pravom iza svojeg supruga Erazma Davčeva, kao jedinom vrijednijom imovinom, i to temeljem izjave o ustupu nasljedstva u korist svoje kćeri, ovdje 2. tuženice, a s obzirom na navedeno, proizlazi da osim predmetne ostavinske imovine iza pok. Erazma Davčeva, 1. tuženica nije imala druge vrijednije imovine, to tim više što je 2. tuženici, kao 1. tuženičinoj kćeri, moralo biti poznato da dužnik, ovdje 1. tuženica, poduzetom pravnom radnjom (nasljednička izjava), dakle bez naknade, nanosi štetu tužitelju, kao vjerovniku.

28. Zbog izloženog, utvrđeno je da je 1. tuženica time poduzela štetnu radnju na štetu tužitelja, jer 1. tuženica nema druge vrijednije imovine iz koje bi tužitelj mogao namiriti predmetne tražbine, kako to i proizlazi iz izvedenih dokaza, poglavito s obzirom na pokušaje izravne naplate predmetne tražbine putem FINA-e i nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje, to tim više što tuženici ne tvrde niti dokazuju druga dostatna sredstva niti prihode, opravdani su tužiteljevi navodi da 1. tuženica nema dovoljno sredstava za ispunjenje tužiteljeve tražbine.

29. S obzirom da je ovdje 2. tuženica kći 1. tuženice, temeljem čl. 67. st. 2. ZOO-a pretpostavlja se da je 1. tuženici bilo poznato da je dužnik-1. tuženica poduzetim raspolaganjem, odnosno ustupanjem nasljedstva iza pok. Erazma Davčeva, nanosi štetu tužitelju, dok u ovom slučaju besplatnog raspolaganja isto saznanje 2. tuženice nije od odlučnog utjecaja odnosno pretpostavka pobijanja (čl. 67. st. 3. ZOO-a).

Prema tome, temeljem čl. 70. ZOO-a pravna radnja, odnosno predmetna nasljednička izjava 1. tuženice, gubi učinak prema tužitelju samo u dijelu u kojem je isto potrebno za ispunjenje tužiteljeve tražbine prema 1. tuženici.

30. Financijskim vještačenjem je utvrđena visina tužiteljevih tražbina prema 1. tuženici i to u ukupnom iznosu 139.678,10 EUR, kao zbroj osam tražbina i to u iznosu 1.173,94 EUR, 23.975,57 EUR, 14.657,70 EUR, 19.918,92 EUR, 7.616,53 EUR, 37.069,69 EUR, 26.705,13 EUR i 8.560,62 EUR, kako i daljnji tijek zateznih kamata na pojedine od navedenih iznosa glavniničnih tražbina, dakle bez daljnjih zateznih kamata na uglavničene zatezne kamate, dakle iskazane u apsolutno iznosu na dan izrade dopune nalaza i mišljenja 22. prosinca 2025.

31. Slijedom navedenog, utvrđena je osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno predmetna 1. tuženičina izjava o ustupu nasljedstva iza pok. Erazma Davčeva u korist 2. tuženice, u odnosu na ostavinsku imovinu iste, gubi učinak prema tužitelju u dijelu koji je potrebit za ispunjenje tužiteljeve tražbine u ukupnom iznosu 139.678,10 EUR, kao zbroj osam tražbina i to u iznosu 1.173,94 EUR, 23.975,57 EUR, 14.657,70 EUR,

19.918,92 EUR, 7.616,53 EUR, 37.069,69 EUR, 26.705,13 EUR i 8.560,62 EUR, kako i daljnji tijek zateznih kamata na pojedine od navedenih iznosa glavničnih tražbina, dakle bez daljnjih zateznih kamata na uglavničene zatezne kamate, dakle iskazane u apsolutno iznosu na dan izrade dopune nalaza i mišljenja 22. prosinca 2025. i ujedno je posljedično osnovan i zahtjev kojim se nalaže 1. i 2. tuženicama dopustiti tužitelju namirenje tužiteljeve dospjele tražbine prodajom predmetnih nekretnina, pa je stoga odlučeno kao pod toč. I. i II. izreke presude.

32. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. te 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT).

33. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava tužbe (Tbr. 7./1. OT) i podnesaka od 12. travnja 2021., 1. lipnja 2021. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 10. lipnja 2021., 30. studenoga 2021. i 10. svibnja 2022. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 1.000,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 6.000,00 EUR, te daljnje troškove koji se sastoje od troška sastava podnesaka od 21. lipnja 2022., 7. listopada 2022. (3 puta se zahtijeva za isti podnesak) i 17. veljače 2026. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 23. studenoga 2022., 24. listopada 2024. u iznosu 100,00 EUR umjesto zahtijevanog iznosa (Tbr. 9./5. OT), 20. studenoga 2024. i 20. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju zahtijeva iznos 2.330,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 14.080,00 EUR, odnosno sveukupno u iznosu 20.080,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (5.020,00 EUR), kao i troška sudske pristojbe za tužbu u zahtijevanom iznosu 289,56 EUR i trošak vještačenja u iznosu 400,00 EUR. Stoga je tužitelju valjalo dosuditi parnične troškove u sveukupnom iznosu 25.789,56 EUR sa zateznim kamatama tekućim od donošenja presude do isplate, jer se zatezne kamate na parnične troškove mogu stranci odrediti i u parničnom postupku, temeljem primjene čl. 151. st. 3. ZPP-a, kako je odlučeno pod toč. III. izreke presude, dok je ostatak tužiteljevog zahtjeva za naknadom parničnih troškova sa zatraženim zateznim kamatama valjalo odbiti kao neosnovan, kako je odlučeno pod toč. IV. izreke presude.

34. Također je 1. i 2. tuženicama valjalo odmjeriti troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu i podnesaka od 11. svibnja 2021., 26. srpnja 2022., 21. studenoga 2022., 20. svibnja 2024. i 17. studenoga 2024. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 10. lipnja 2021., 30. studenoga 2021., 10. svibnja 2022., 23. studenoga 2022., 24. listopada 2024. u iznosu 100,00 EUR umjesto zahtijevanog (Tbr. 9./5. OT), 20. studenoga 2024. i 20. svibnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju zahtijevanom iznosu 1.000,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 12.100,00 EUR, kao i troška financijskog vještačenja u zahtijevanom iznosu 250,00 EUR. No, ovako odmjereni parnični troškovi u sveukupnom iznosu 12.350,00 EUR nisu dosuđeni 1. i 2. tuženicama, s obzirom na neuspjeh istih u sporu, kako je odlučeno pod toč. V. izreke presude.

35. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) iskazane su novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

36. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

S u d a c:
Mario Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku 15 dana od objave presude, odnosno od dostave iste presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP-a).

DNA: - opun. tužitelja i
- opun. 1. i 2. tuženica.

Broj zapisa: **9-30889-9ba7d**

Kontrolni broj: **0908f-a28c6-67286**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.